

RESPECTE I DIGNITAT

Poc després de les darreres eleccions municipals, vaig sentir dir a qualcú, ocurrentment, que els bunyolins manteníem la tradició d'elegir un mestre per exercir de batle. Cosa bona, se suposa, en principi: els mestres són els professionals de l'educació, del respecte, de les bones maneres, de la transmissió de valors i de coneixement. Persones a les quals la resta de gent hi confiam allò més important que tenim, com és la formació intel·lectual dels nostres fills i joves.

Potser per això, perquè de mestres parlo, no puc entendre encara ara com és que el nostre batle es va atrevir a firmar una salutació, al programa de festes, amb més de 20 faltes. Costa d'imaginar -m'hi neg- que aquest sigui el seu nivell de coneixement de la llengua: 'colaborar', 'famílies', o 'avelleneres', entre d'altres perles, per no xerrar de la immensa quantitat d'errors sintàctics i de puntuació que hi havia al text. Vulguem o no, ens agradi més o manco, qui ocupa el càrrec de batle ens representa a tots, i atrevir-se a publicar, i no és la primera vegada, un escrit tan ple d'errors -errors de nivell de secundària, en molts de casos-, en el programa de festes, és poc més que una absoluta falta de respecte cap a la pròpia llengua, la dels bunyolins, la de Mallorca: la del poble que l'ha triat.

És per tant, aquest, un problema de manca de respecte, el que tenim a Bunyola: ens falten al respecte. El cas de la salutació del batle és l'anècdota que serveix per il·lustrar bé la qüestió, que Bunyola no té un ajuntament que miri pels seus ciutadans, sinó que directament hi va en contra. La programació de les festes d'enguany és un bon exemple d'això que dic, un despropòsit absolut. Avorrides, desganades, malgarbades, poc participatives... I sectàries: com és que, en lloc de contractar la banda de música de Bunyola, se n'ha anat a cercar una de Palma? Aquest és l'interès que té el nostre equip de govern per les iniciatives culturals de la gent del nostre poble? Històric també va ser el dia del patró, Sant Mateu, sense cap acte programat fins al vespre: ningú havia vist mai res semblant. Ningú, tampoc, havia estat mai tan indignat, mai hi havia hagut al poble tanta unanimitat sobre un tema: això és una vergonya, deia la gent.

Però la vergonya no és el problema, precisament. El problema, com deia abans, és el respecte: hi ha coses, en la vida d'un poble, que són sagrades, importants, intocables. Les festes ho són; Sant Mateu, fins i tot pels més ateu, ho és. Es Castellet també. Com totes les muntanyes que, sortosament, ens envolten i ens enamoren, i enamoren als que ens visiten, als que només són a Bunyola de pas o als que ens trien per veïnats venint de qualsevol part del món, de l'Uruguai, d'Alemanya o del Regne Unit. I tanmateix, hem de veure, caient-nos la cara de vergonya, a la bona gent d'aquest poble nostre, com el nostre ajuntament les destrossa alegrement, emparant-se en una legalitat més que dubtosa, justificant-se en els seus silencis. Bunyola estima es Castellet, però, i és ben clar, n'hi ha que no estimen Bunyola.

Som allò que som i serem el que vulguem ser. Els bunyolins som bona gent, gent senzilla, feïnera, espavilada, en general. No som gent de problemes, però tenim, haurem de tenir, el temperament suficient per dir 'basta': basta d'insults, de sectarismes, d'intolerància, de manca de respecte. Bunyola ha de reaccionar, i reacciona, i més que reaccionarà. Perquè al poble de Bunyola li sobra l'orgull i la dignitat que els seus governants no tenen.

Amadeu Corbera, president d'Esquerra-Bunyola